

for sagen, ikke selv arbejder for at nedbringe og helst helt udfase brugen af vækstoffremmere.

Vi skal selvfølgelig forbyde vækstoffremmere, i det omfang vi har den videnskabelige dokumentation, og det gør vi jo også, og vi har allerede gjort det. Men her og nu må vi erkende, at vi her i Folketinget faktisk kun kan handle efter en afgiftsmodel og på den måde signalere over for både producenter og forbrugere, at den tvivl, der måtte være, altså bør komme forbrugerne til gode.

Ydermere: Hvis vi mener noget med det kvalitetsmærke, som kaldes »Kvalitet med omtanke«, og som der har været nogen turbulens omkring, ligger det også fast, at netop i det koncept er vækstoffremmere som sådanne rent faktisk bandlyst.

Jeg har også hørt konkurrencespørgsmålet blive bragt på banen her: at danske landmænd selvfølgelig ikke skal stilles ringere end andre. Men det synes jeg heller ikke er særlig relevant, for det er jo netop op til den enkelte producent, i hvilket omfang den pågældende producent vil have de ekstra omkostninger, nemlig i det omfang vedkommende bruger vækstoffremmere, for man skal selvfølgelig bare undlade at bruge dem.

Afslutningsvis vil jeg endnu en gang fremføre, at hvis vi her fra Folketingets side skal yde vores bidrag til en udvikling i den rigtige retning, har vi faktisk muligheden med dette lovforslag. Og jeg har meget svært ved at se, at vi har andre muligheder, hvis vi vil være aktive i debatten.

Derfor skal der lyde en kraftig anbefaling fra Socialdemokratiets side til det lovforslag, selvfølgelig med et håb om, at et flertal i Folketinget vil give det samme signal til befolkningen.

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg forstår egentlig ikke, at skatteministeren genfremsætter sit forslag om afgift på antibiotiske vækstoffremmere uden at have skelet til den udvikling, der i mellemtiden er sket på området. For bortset fra at ikrafttrædelsesdatoen er ændret, er lovforslaget fuldstændig identisk med forslaget fra december måned sidste år, og jeg synes måske, at man som minimum kunne have forlangt, at ministeren havde ajourført forslaget efter de faktisk forhold.

Ved førstebehandling den 20. januar sagde jeg, at virkeligheden havde overhalet forslaget indenom, og det må jeg nu tørt konstatere i endnu højere grad er tilfældet i dag. For det

første er Virginiamycin stadig væk forbudt, ligesom det var sidst, og desuden har landmændene jo indgået en frivillig aftale, der skal hindre brugen af vækstoffremmere.

Det betyder, at indtil videre er 95 pct. af fedesvinproducenterne gået med i de frivillige ordninger, og det tal forventer man vil stige til 98 pct. Og de resterende 2 pct., der vælger ikke at gå ind i disse ordninger, vil blive ramt direkte på deres indtægtsgrundlag, da de vil få en afregningspris på slagterierne, der er væsentlig lavere end den, de ville få, hvis de skulle betale afgiften på vækstoffremmere. Det synes jeg er tankevækkende.

Og der er jo også lavet ordninger både for kyllingeområdet og for kvægområdet, så der er der heller ikke nogen problemer.

Så jeg mener, at det, der er sket, er et klart eksempel på, at det private initiativ har virket, og at frivillighedsprincippet i hvert fald har været overordentlig effektivt i denne specielle sag.

Og når man tager i betragtning, at ordningen kommer til at indbefatte så godt som alle producenter, og så ser på, at ministeren i lovtæksten fastholder, at den samlede provenugevinst bliver på ca. 45 mio. kr., kan man have sine gevaldige tvivl om, hvorvidt det tal overhovedet vil holde. For jeg ved ikke, hvordan ministeren har forestillet sig at de producenter, der fortsat vil bruge vækstoffremmere til smågriseproduktionen, skal kunne skæppe med 45 mio. kr. i kassen.

I Venstre går vi i øvrigt ind for de positive takter, der har været, primært med hensyn til de frivillige ordninger, men også med hensyn til, at man måske i EU nu er lidt mere aktiv omkring spørgsmålet om at forbyde vækstoffremmere. Og derfor kan vi appellere til fødevareministeren om at fortsætte de bestræbelser, der har været i gang for at få en fælles holdning til det her spørgsmål blandt de lande, der er medlemmer af EU i dag. Og der har jo også fra WHO, Verdenssundhedsorganisationen, været ønske fremme om få et generelt forbud mod at bruge vækstoffremmere.

Jeg synes også, det er en svaghed i ministerens forslag, at det kan være med til at skabe en falsk tryghed hos forbrugerne, for det er jo sådan, at der fortsat vil kunne importeres svinekød fra svineproducenter i udlandet til de danske forbrugere, og det svinekød, der kommer ind på den måde, er formodentlig ikke frit for vækstoffremmere.